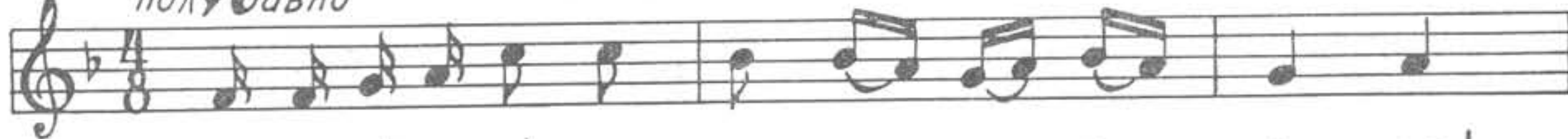

ОЈ ТИ КРАТОВЧЕ РАДОЊА

Полубавно

Мо - ре, ој ти, ој ти, кра - тов - че Ра - до - ња!

Мо - ре, ти си би - ло на лад - на ме - а - на.

— Море, ој ти, ој ти, кратовче Радоња,
Море ти си било на ладна меана.

На ладна меана, кај бела Петкана,
Море карши има турска ми дуќана.
Море на дуќана турчин Амет паша:

— Море, ој ти, ој ти кратовче Радоња,
Ајде да ватиме голема облога.

Море, ако појдиш на то ново брдо,
Море, ден да појдиш па и да се вратиш.

Море, да донесиш дунка и калинка,
Море ќе ти дадам мојата дуќана.

Или ќе ти земам младата невеста,
Младата невеста со сè машко дете.

Море, дома дојде кратовче Радоња,
Ногу увилено, ногу уплашено.

— Море, ој ти, ој ти млада Радоњице,
Море, сум ватило голема облога.

Ти назоби коња едра леблебија,
И напој ми коња рујното ми вино.

Море, уфилена млада Радоњица,
Си азардисала брзата му коња,

Море, коња јавна кратовче Радоња,
Море, саат пројде саат ми се врати.

Море, па донесе дунка и калинка,
И на паша јузе дуќан со сè стока.

Пеел Трајко Јовановски од село Клиново—Тиквешко, 1937 година.

азардиса = спрема, подготви

Хаџиманов, Васил. Македонски народни песни. Моми тиквешанки. Скопје: Македонска книга, 1968.